

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 07.06.1995, sp. zn. 3 To 360/95, ECLI:CZ:KSCB:1995:3.TO.360.1995.1

Číslo: 29/1996

Právní věta: Obžalobu ve věci, ve které bylo v přípravném řízení podmíněně zastaveno trestní stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř., lze podat jen po právní moci rozhodnutí podle § 308 odst. 1 tr. ř., že se v trestním stíhání pokračuje. Proti rozhodnutí o pokračování trestního stíhání obviněného podle § 308 odst. 1 tr. ř. může podat stížnost i poškozený (§ 308 odst. 4 tr. ř.). Takové rozhodnutí je třeba poškozenému vždy doručit.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 07.06.1995

Spisová značka: 3 To 360/95

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněně

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1996 sb. rozh.

Obžalobu ve věci, ve které bylo v přípravném řízení podmíněně zastaveno trestní stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř., lze podat jen po právní moci rozhodnutí podle § 308 odst. 1 tr. ř., že se v trestním stíhání pokračuje.

Proti rozhodnutí o pokračování trestního stíhání obviněného podle § 308 odst. 1 tr. ř. může podat stížnost i poškozený (§ 308 odst. 4 tr. ř.). Takové rozhodnutí je třeba poškozenému vždy doručit.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 6. 1995 sp. zn. [3 To 360/95](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost okresního státního zástupce v Jindřichově Hradci proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 7. 4. 1995 sp. zn. 1 T 419/94.

Z odůvodnění:

Okresní státní zástupce podal proti J. Š. obžalobu pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr.

zák., kterého se měl dopustit tím, že si v přesně nezjištěný den v měsíci září 1992 v Jindřichově Hradci vypůjčil od M. H. částku 10 000 Kč, které slíbil vrátit do 14 dnů, což ale neučinil a až po upomínkách vrátil pouze částku 5300 Kč, a v lednu 1993 v Jindřichově Hradci si vypůjčil od V. B. částku 1000 Kč, které sliboval vrátit z následující výplaty, což ale neučinil a do současné doby peníze nevrátil. Dále pak pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. spáchaný tím, že v lednu 1993 v Jindřichově Hradci jako zaměstnanec s. r. o. USaD převzal od tohoto zaměstnavatele částku 8805 Kč a 705 DM v hodnotě 12 591,30 Kč, kdy tyto peníze byly určeny na náklady spojené s výkonem jeho práce, avšak obviněný tuto finanční částku použil pro svoji potřebu, a do současné doby vrátil s. r. o. USaD pouze částku 8000 Kč.

Napadeným usnesením byla tato věc vrácena státnímu zástupci k došetření podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. Soud prvního stupně uzavřel, že z dosud provedených důkazů lze pouze dovodit, že obviněný v určité době měl, případně ještě má, dluhy ve vztahu k soukromým osobám či bývalému zaměstnavateli. Nelze ale z žádných konkrétních důkazů dovozovat, že dluhy vznikly podvodným jednáním obviněného, případně záměrnou zpronevěrou svěřených prostředků. Orgány činné v přípravném řízení musí opatřit proti obviněnému usvědčující důkazy. Dále okresní soud podrobně popsal, jakými důkazy je nutno přípravné řízení doplnit.

Státní zástupce podal proti tomuto rozhodnutí v zákonné lhůtě stížnost a namítl, že důkazy opatřené v přípravném řízení jsou dostačujícím podkladem pro rozhodnutí soudu o vině obžalovaného.

Krajský soud přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. výrok napadeného usnesení, jakož i řízení, které usnesení předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

Krajský soud se především neztotožnil se závěry soudu prvního stupně, že nebyly objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí o vině. Obviněný byl vyslechnut, vyjádřil se k obvinění a uvedl okolnosti, které jsou v některých směrech rozdílné od výpovědí svědků. Důkazy, které již byly zajištěny v přípravném řízení, však umožňují, aby při hlavním líčení soud prvního stupně mohl posoudit, zda obviněný v době půjčky peněz jednal v úmyslu peníze vůbec nevrátit, nebo je nevrátit ve smluvené lhůtě a nebo jednal alespoň s vědomím, že peníze ve smluvené lhůtě nebude moci vrátit a že tím uvádí zapůjčitele v omyl, aby se ke škodě jeho majetku obohatil.

Závažné pochybení však zjistil krajský soud v jiné otázce. Usnesením státního zástupce v Jindřichově Hradci ze dne 15. 8. 1994 bylo trestní stíhání obviněného J. Š. pro trestné činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. a zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. podmíněně zastaveno podle § 307 tr. ř. Toto usnesení nabylo právní moci dne 20. 9. 1994. Dne 22. 12. 1994 vydal státní zástupce v Jindřichově Hradci usnesení, že podle § 308 odst. 1 tr. ř. se v trestním stíhání obviněného J. Š. pokračuje. Dne 23. 12. 1994 je pak záznam v protokolu o seznámení obviněného s výsledky vyšetřování, že obviněný se nedostavil a ani se neomluvil. Předvolání obviněnému nebylo doručeno. Dnem 29. 12. 1994 byla vypracována obžaloba, která byla okresnímu soudu podána dne 30. 12. 1994.

Podle ustanovení § 308 odst. 1 tr. ř., jestliže obviněný v průběhu zkušební doby při podmíněném zastavení trestního stíhání vedl řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu a vyhověl i dalším uloženým omezením, rozhodne orgán, jenž trestní stíhání v prvním stupni podmíněně zastavil, že se osvědčil. Jinak rozhodne, a to případně i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje. Podle § 308 odst. 4 tr. ř. pak proti rozhodnutí podle § 308 odst. 1 tr. ř. mohou obviněný a poškozený podat stížnost, která má odkladný účinek. Učiní-li takové rozhodnutí soud, má toto právo také státní zástupce. Z dodatečně vyžádaných listinných dokladů i dotazem na státním zastupitelství krajský soud zjistil, že usnesení o pokračování v trestním stíhání nebylo doručeno poškozeným. Usnesení o pokračování v trestním stíhání nebylo doručeno ani obviněnému a na předvolání je záznam pošty, že písemnost byla uložena 30. 12. 1994.

Podle § 62 odst. 3, 4 tr. ř., nebyl-li adresát zastižen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, doručí se jiné dorostlé osobě bydlící v témže bytě nebo v témže domě a nebo zaměstnané na témže pracovišti, je-li ochotna tuto písemnost převzít a její odevzdání obstarat. Není-li takové osoby, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Písemnost se považuje za doručenou dnem, kdy byla uložena, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle § 63 odst. 2 tr. ř., nebyl-li adresát zásilky, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastižen, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl.

V této věci nebylo spolehlivě objasněno, zda se obviněný v místě doručení zdržuje, a nelze přehlédnout, že i kdyby se v místě zdržoval, byla obžaloba podána ještě před tím, nežli uplynula obviněnému lhůta k podání stížnosti proti uvedenému rozhodnutí. Podstatné však je, že toto rozhodnutí také nebylo doručeno poškozeným, přestože jde o osoby oprávněné podat proti němu stížnost a ustanovení § 308 odst. 4 tr. ř. podle názoru soudu neomezuje poškozené v právu podat stížnost v neprospěch i ve prospěch obviněného.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o pokračování v trestním stíhání nenabylo právní moci, je podle názoru krajského soudu trestní stíhání stále podmíněně zastaveno. Nebylo proto zatím možno podat obžalobu. Právě z tohoto důvodu byla stížnost státního zástupce proti rozhodnutí okresního soudu zamítnuta. Teprve potom, kdy v souladu se zákonem bude pravomocně rozhodnuto ve smyslu § 308 odst. 1 tr. ř., bude možno podat obžalobu proti obviněnému. ?